

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Αύριον Κυριακήν επιστρέφει ένταυθα έκ τής ανά τήν Αίγυπτον περιοδείας του δ' διευθυντής του φύλλου κ. Γεώργιος Μολφέτας.



Μέσ' τή κρίσιμο στιγμή
'στό Ζορμπά χαιρετισμοί

Ἄγγελος τῶ ἐπανάστασις μέγας πρωτοστάτης ἦλθε καί μᾶς ἀνήγγειλε πῶς εἶσαι σὺ πρωστάτης μέγας παντοδύναμος καί εἰς κρίσιμους ὥρας πῶς ἦλθες γιά νά σιάσουνε τά πράγματα τής χώρας σὺν ἀσωμάτω δέ φωνῇ ἀκούαμε νά λέη ποιά ἔφεραν τά ἔργα σου γιά τήν Ἑλλάδα κλέη Χαῖρε μέγале ἀρχηγέ ποῦ πρώτα ἄν δέν σφάλλω τό κίνημά σου σ' ἔκαμε καί στρατηγὸ μέγало χαῖρε ποῦ ἀνδραγάθησες εἰς τό Ιουδί μαζώξας τόν Αὐγουστο τό στρατεύμα κι' ἔλαβες τόσας δόξας χαῖρε ποῦ σέ ἀνέδειξαν σὺν ἀνωμάτῳ σάλῳ χαῖρε ποῦ σ' ἔχουν Ὑπουργό καί ἄνθρωπο μέγало!

Βλέπων τήν ἀθλιότητα τοῦ τόπου τή μέγале κι' εἰς τί οἱ προγενέστεροι μᾶς ἔχουν ὄρη χάλι ἐμβήκες ἐπιμεφαλῆς πολλῶν ὀμορφρονούτων κι' ἀμπέχων ὡσάν καί σέ καί τά λοιπά φοροούτων κι' ἀφοῦ σέ ἀνεκήρυξαν ὡς ἀρχηγόν τής στάσεως ἀρχήσες τό ἔργον σου τό τής ἐπαναστάσεως καί μ' ἕνα ἀλληλούϊα γεμῆτο σοβαρότητα ἄταξ τότε κυβερνήσαντας ἔδωσες τή χειλόπητα!

Γάων λαβούθα ἄπιστοι σχεδόν αἱ συντεχνίαι τό πόπολο τῶν Ἀθηνῶν ὄλο μαζύ σου πῆς βλέποντες δέ πῶς κουβαλεῖ κάποιον χρυσοῦν αἰῶνα καί τῶ ἐπαρχίες ἔργαν φωτῆς ποῦ πῆγε γόνα,

ἀμείως οἱ ἐργατικοὶ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει ἐπήγαγε κι' ἐβόηκινε κάποιονε Παπαφώτη ποῦ πούλε τὰ τοιγάρρα του γέρον ἐν τῶν ἐφένδρων καί τοῦ πᾶνε σέ κάνουμε Προέδρον τῶν Προέδρων ἐκεῖνος δέ σάν προσοτίως με τὰ μυαλά του σῶα γιά τήν τιμῆν ποῦ τοῦ κάμαν ταῦτα πρὸς σέ ἔβόα. Χαῖρε Ζορμπά μου ἀρχηγέ πλὴν σοῦ τό λέγω σκέτα πῶς μοναχά με μάθανε νά φημίῳ τοιγαρέτα χαῖρε ποῦ ὄπως δήποτε κάποιο καλὸ θά κόνη σὶδ ἔργον ποῦ ἀνέλαβες τοῦ γέρον τό χαβάνι με κείνο θ' ἀποκόψωμεν τὰ τόσα περσιτεύματα χαῖρε μέγале στρατηγέ με τὰ πολλὰ στρατεύματα!

Ἄνταμις ἐπεσκίσε τοὺς κομματάρχας τότε καί ὁ λαὸς ἐφώνασε τώρα δέν ξανατρῶτε ἦλθε καιρός νά φύγετε σέ τέτοια ἀναβρασία γιὰτι μᾶς ἐξετίναξε καί μᾶς ἡ νησικίλα οἱ φόροι μᾶς ἐλόσασαν καί ἡ μέγале πείνα ταῦτα καί ἀλληλούϊα φεγγᾶτ' ἀπ' τήν Ἀθήνα!

Ἐχον ὡς ἱποστρωκίτην ὄλο αὐτὸ τό πλῆθος ἐκεῖνον ποῦ τοῦ γέμισαν παρᾶσσημα τό σιῆθος ἐπῆρε γενναίότητα πῆρε μέγало μορῶ κι' ἀμείως ἐμαζώχτηκε ἐν συλλαλητηρίῳ καί μ' ἕναν ἐνθουσιασμό ποῦ ἐνεποιεῖ τρόμους ἐπῆρε σβόρα με φωνῆς γραμμῆ ὄλους τοὺς δρόμους καί μ' ἄσματα διάφορα καί με φωνῆ γιομάτη ταῦτα ἔβόα ἐνθερμος τῷ νέῳ στρατηλάτῃ. Χαῖρε βλασιέ ἀμάρτανε τής γῆς τής μαρομαίνης π' ὅτι κι' ἄν θέλεις γίνεται κι' ὅτι κι' ἄν πῆς λαβαίνεις χαῖρε ποῦ κίτενίσησες πολλοὺς καί διαφόρους χαῖρε ποῦ ἐκατάρχησες τοὺς φόρους με τοὺς φόρους χαῖρε ποῦ τοῦ ῥωμέικον ἔσασες τής βλακεῖες καί μέσ' τὰ χάλια μας αὐτὰ ποῦ δέν μᾶς δίνοννε λεφτὰ καλένης γιά τό μέλλον μας σα θά ντα ἡλικίες χαῖρε ποῦ ἐπῆρε σέ ἀπὸ τῶν ἐφένδρων χαῖρε ποῦ ἐπῆρε τῶν ἐφένδρων τής σιωπῆς!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΥΛΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
Ζάλην κερδοῦτες ἄπιστοι οἱ παρατομθέντες οἱ ἐν τής ἀνορθώσεως ἀνίκανοι κοιθόντες

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΟΥΛΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. Σ. 451. Φ. 0084

ἀμέσως ἡρακτιώσαν ὡς ἄδικα τὰ μέτρα
 ποῦ ἐπὶ λαμὸ τοὺς ἔβαλαν συροθυλιὰ μὲ πέτρα
 καὶ εἶδον μὲ τὸ δοῦπανον ἐπάνω τοὺς τὸ μπόγια
 ὅσκι εἰς τὰ συμβούλια δὲν εἶχανε τὰ μπόγια!

Ηκουσαν ἀπροσδόκητα νὰ γίνεται φιομίνι
 πῶς παύουν ἢ ἐπιτροπὲς ὅποιον δὲν τοὺς κάνει
 πῶς θέλουνε ἀδάμαντας τὸ ἔθνος νὰ λαμπύρη
 εἰς ἐποχὴν ποῦτε γιὰ δὲν εἶναι νὰ μείνη
 εἰς ἐποχὴν π' ἂν γίνουνε ὄλοι τοὺς δύο ἀφίδες
 σὰ δύσκολο νὰ δυνηθοῦν
 τοῦτέστι νὰ διακριθοῦν

ποῖοι εἰσὶ κορυφόμενοι, σὲ μερικὸς κριτάδες
 ἠμνοῦντες δὲ τὸν αἴτιον ἐβίων ἀοράτως
 σὲ σένα στρατηλάτη μου ποῦ γλύτωσες τὸ Κράτος!
 Χαῖρε ποῦ μ' ὅλη τὴ σπουδὴ καὶ τὴ μεγάλη φούρα
 μᾶς ἔβγαλες ἀπ' τὸ σωρὸ σὰν ἀποδιαλεούρα
 χαῖρε ποῦ μᾶς προμήθευσε: φουοέκια καὶ λοφία
 μὲ γενικὸ ξελάστρεμα ποῦ κάνεις στὰ γραφεῖα
 χαῖρε ποῦ ἔφρασε καὶ ὄω τῆς σπάθης σου ἢ κόφι
 καὶ τοὺς ὀνόμασε ἀργούς

ἄπαντας τοὺς ἐργοδηγούς
 ὧν ἐμελλε σκαιότατα τὴν κεφαλὴν νὰ κόψη
 χαῖρε ποῦ Μαραγκόπουλον, Γουσίτην καὶ Μαορέλη
 ποῦ μέσ' τὰ χρόνια τὰ πολλὰ
 ποῦ δούλεψαν πολὺ καλά

τώρα μὲ τὴν ἀνόρθωσι τὸ ἔθνος δὲν τοὺς θέλει
 καὶ εἰς τὸν Σπύρον Πεταλᾶν τὸν ἐνθερμόν σου φίλον
 τὸν καὶ ὑπεροχθήγατα
 καὶ φήμην ἀποκίθησαντα

εὐγνωμονῶν τοῦ κίρρωσε τῆς πάσσεως τὸν ἦλον
 χαῖρε π' ὁ ἕνας τ' ἄλλου τοῦ τό λέει καὶ ξεθυμάει
 χαῖρε ποῦ καὶ ἄλλα σιορατῆ καθέναν περιμένει!

Θεόδοτον νομίσαντες ἐοέτανε ἀστέρα
 οἱ ἔχοντες τὸν στόμαχον κενὸν καὶ τὴν γαστέρα
 εἰς τὸ πλευρὸν σου ἴστανται φωνάζοντες ἐντόως
 οἱ νέοι οὔτοι πρόμαχοι τοῦ νέου μας ἀγῶνος
 ὑπὲρ ἐνὸς καὶ αὐτοὶ σκοποῦ τὰ σύμματα κινουῦντες
 ἔκραζαν ἀλληλοῦτα ἐνακτιοφροῦντες!

Ιδόντες συντηρητικοὶ τὰ σκοῦρα καὶ τὸ χάλι
 καὶ δὴ πῶς δύναμις Ζοομπᾶ
 τοὺς ἔχασε στὸν ἀραμπᾶ
 καὶ ἔρωσε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Πάλλη
 ἀμέσως ἐπαραιτήσαν ὑποοργικὰς πολιτρονάς
 μὴ θέλοντες νὰ ἔχουνε σιτὸ σβέροκο κηδεμόνας
 καὶ ἀμέσως τὰ τρεχάματα...
 μὲ χίλια δύο σκοκτάματα

καὶ ἐπὶ τέλους ἤθελεν ἢ τύχη νὰ βολέψη
 μὲ ὄρους ναῦσον ἄλλοι ποῦ θέλει νὰ χορέψη
 ἐκεῖνοι δὲ περὶ λητοὶ μὲ κάτω τὰ μονοῦδια
 ἔγαλλον ἐξ ἀπ' τὸ χορὸ ἀπελπισίας τραγούδια!
 Χαῖρε ποῦ πᾶσα δύναμις ἡμῶν οὐδέτεράθη
 χαῖρε π' ἀπὸ ἀργόμισθους ὁ τόπος μας ἐσώθη
 χαῖρε ποῦ μέγα σιτὴ βοιλή πατις τὸ πόδι ὅπως

καὶ ἡ φωνὴ τοῦ βουλευτῆ
 κατήντησε νᾶναι καὶ αὐτὴ
 φωνὴ μέσα στὴν ἔρημο ἀνέλπιστα βοῶντος
 χαῖρε ποῦ μέτρα ἔλαβες γιὰ τὸ κακὸ συντόμως
 μὲ τόσες θε διαλαγές
 εἶναι δύο ἐκ' ὀγδόν
 ὡς ἐκ τῆς ἀνορθώσεως νὰ φέρῃ αὐτὸς ὁ χρόνος
 χαῖρε ποῦ ἀνορθώσεως ἀκούονται οἱ κτύποι
 πλὴν ὄλο ἔφατε ἔξλωνε δουλειὰ νὰ μὴ μᾶς λείπη.

Κήρυκες τρέξαντες παντοῦ νὰ ποῦν τὰ γεγονότα
 τόμαθε φαίνεται ἢ Τουρκιὰ καὶ μᾶς τραβίει τότα
 εἰς τὰς δυνάμεις καὶ ζητεῖ νὰ πιάσῃ ἀπὸ τὴ μύτη
 ἐμᾶς π' ἀγωνιζόμεστε νὰ πάρομε τὴν Κορήτη
 ἐμᾶς ποῦ σκοτωνόμεστε γιὰ τὴν ἐλευθερία
 καὶ ὅταν τὰ λαβαίνουμε γενόμεστε θηρία
 ὅταν ἰδόντες κήρυκες μεγάλη συντελεῖα
 φωνάζουν ἀλληλοῦτα καὶ βάνουτε τελεία.

Λάμπαντος ὅμως τ' ἀρχηγῶν εἰς τῶν ἐχθρῶν τὰ σκόπη
 προσβάλλει ἢ ἀνόρθωσις σὰν βουρλισμένη τηότη
 καὶ σπέρνει τὰς ιδέας τῆς καὶ βγάνει τοὺς σκοποὺς τῆς
 καὶ ὅπου πατεῖ ὁ Ἕλληνας ἐκεῖ πατεῖ καὶ ὁ ποῦς τῆς
 βλέπων δὲ τὰ γενόμενα τὸ πλῆθος τὸ καθήμενο
 ταῦτα ἐβόα τῷ Ζοομπᾶ τῷ τρισευλογημένῳ.
 Χαῖρε ποῦ ἢ ἀνόρθωσις ἔφερε ἐπιτυχία
 καὶ ἐδῶ καὶ ἄλλοῦ καὶ πανταχοῦ καὶ μέσ' τὴ Νομαρχία
 καὶ τὸν Νομαρχὴν ἔφερε μέσα σὲ τέτοιες μπόρες
 μὲ ἐπιτολὴν νὰ δέχεται τὸν κόσμον μὲ τῆς ὄρες
 ἀνθρωπὸν λίαν κομιλῶν καὶ λίαν μορφωμένον
 πάντα μὲ γάντια κίτρινα καὶ ἄ κίτρο πέγκλ τυμένον
 χαῖρε ἀρχηγὲ ποῦ τὸ σαθρὸν τοῦ τόπου καταρῆει
 χαῖρε ποῦ ἢ πατρίδα μας μέλι γλυκὸν θὰ ἔχει!

Μέλλοντος ἀναμένοντας μεγάλου τὴν πατρίδα
 καὶ προκειμένου νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν καταγίδα
 βγήκαμε καὶ γυρεύουμε λεφτὰ νὰ δανειστοῦμε
 καὶ πρῶτα νὰ πληρώσουμε ἐκεῖνα ποῦ χρωστοῦμε
 ἀλλ' οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὄλοι μὲ ἕνα στόμα
 μᾶς εἶπαν ἀλληλοῦτα δὲν εἶναι ὥρ' ἀκόμα!

Νέαν εὐθὺς τὰ πράγματα διεῦθυνσιν λαμβάνουν
 καὶ ἀφοῦ καὶ διαφρορετικὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ κάνουν
 καὶ ἐπειδὴ τὰ δάνεια ἀτέχουν προσαγγας
 συσταίνουσι ἔσωτερικὸν γιὰ χρεῖας καὶ ἀνάγκας
 τὸ θαῦμα δ' οἱ ἀτέλιδες, ἀνέλπιστα δοῶντες
 τῷ τοῦτο κατορθώσιντι ἠμολογοῦν βοῶντες.
 Χαῖρε ποῦ ὅπως δὴ ποῦ οὐτὰ θεοὶ μετανοήσῃτε
 ἀδιάσφα πῶς ἐπειτὰ δὲ χίος θὰ βοῦδομε
 χαῖρε ποῦ βοῦδομε πᾶσα καὶ τὸς ἄλλους
 καὶ ὡς θέλουσι νὰ ἀσπείρῃ ὅλα τὰ τελευτήα
 χαῖρε ποῦ θὰ μᾶς πάρονε τὰ μαζοκέφαλά μας
 χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ ποῦ βλέπεις τὰ καλά μας!



ΣΤΑΝΟΥΛΗ Π. ΠΑΥΛΙΚΙΟΥ
 ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΣ
 ΥΠΟΚΙΒΕΤΑΝ Π. ΠΙΝΔΑΡΟΥ
 ΣΤΑΝΟΥΛΗ Π. ΠΑΥΛΙΚΙΟΥ

ΛΑΚΤΙΒΑΛΕΤΟΣ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΣΤΡΟΥ

Ξένοι και ανταποκριται πλησίον μας βροθέντες
και άλλα πιο χειρότερα μη γίνουν φοβηθέντες
εγράφατε στα στήθα τους πώς είναι φυλαγμένοι
και φόβος πώς θ'ι πάθοντε κανείς να μη τους μένη
και πειρασμένους βλέποντες να παίρνουνε τα όρη
εκραζον ἀλληλούϊα γυρεύοντες βαπόρι!

Ολος ο κόσμος προσδοκῶν μ' ένα μεγάλο θάρος
πώς νέος ἀνορθώσεως θά μᾶς φωτίση φάρος
πώς κάθε μας ἀνάποδο καλήν τροπήν λαβαίνει
και για σκοπό ποῦ εύκολα κανείς καταλαβαίνει
και βλέπων πώς ἀρχίσαμε τὰ ἴδια και τὰ ἴδια
τίδε φωνεῖ τῷ ἀρχηγῷ με τὰ πολλὰ στολίδια.

Χαῖρε ποῦ δ'α γίνανε δπως τὰ βλέπεις σιρόλια
χαῖρε ποῦ και τοῦ Ναυτικοῦ προβαίνουτε τὰ χάλια
γιατι γυρεύουν ἀλλαγμα σιὸ σύστημα ἐκ ὄψης
με μόνην τὴν βελτίωσιν ποῦ διατυμπανίζεις
και ὁ Μισούλης ὑπουργός γὰ νὰ τοὺς ἐνκολόνη

δηλοῖ πῶς ἐτοιμόθυτος

ἐστὶ και προθυμότατος

και χάριν ἀνορθώσεως τὸν θῶκον του ἀφίνει
χαῖρε ποῦ κι' ἀνόρθωσις ἀρχήνησε νὰ θάλλη
μ' ἀπέργια σ' ἀπέργια ἀτὰ στή μία κι' ἄλλη
ποῦ οἱ φρεβίστες κάνουνε τῶν βαποριῶν οἱ τόσοι
γιατι νὰ τοὺς ἀξίνουτε γυρεύουτε τὴ δόσι
χαῖρε ποῦ με βελτίωσες τελείως μᾶς γλυτώνη
χαῖρε μεγάλε ἀρχηγέ τέτοιους νὰ καμαρώνης!

Πᾶσα ἡ φύσις χαίρεται τὸ ἔργον ποῦ μᾶς σώνει
και ἡ βουλή ἐξέπνευσε κι' ἡ πόρτα της κλειδώνει
παύει ἡ προθυμία της σιὸ ἔργον νὰ δηλοῦται
παύει κι' ἡ ἐπανόστασις και ξίφοις τε εἰοῦται
κι' ὁ Τζανετάκης ἔρχεται μ' ὀργὴ πολὺ μεγάλη
κράζοντας ἀξιώματα

σὲ κουτσονομπιλωμάτα

πολίτες, ἀλληλούϊα, δὲν ξαναθ'ἴω πίκη!

Ρήτορας τόσοις τῆς βουλῆς μ' ἐμπνεύσεις ποῦχαν θείας
ἀρρωτοτέρους βλέπομεν και ἀπὸ τοὺς ἰχθύας
καθόσον τοὺς ἐγείρεται μεγάλη ἀπορία
πῶς και γιατι τοὺς πλάκωσε τέτοια κακοκαιρία
κι' ἐνῶ σᾶν ἀντιπρόσωποι ἤγγαν σιὸ βουλευτήριον
προτοφανῆς πρωτάκουστον τοὺς φάνηκε μυστήριον
πῶς ἔλεγε προτῆτερα τὴν σ π ἄ θ η νὰ ζωτήσουν

ἂν εἶχανε τὴν ἄδειαν, και πῶς νὰ συζητήσουν
οὕτω δὲ δεσμευόμενοι ἐκ τῆς πολλῆς πίεσεως
ταῦτα ἐβῶν τῷ Ζορμπᾶ μετὰ μεγάλης ζέσεως

Χαῖρε ποῦ δὲν πιστεύομεν πῶς εἶν' ἀλήθεια ἄκομα

πῶς μέσ' ἐλεύθερη βουλή

ποῦ γλῶσσα πρέπει νὰ λαλή

με φίμωτρον μᾶς ἐκλείσες καθεμιανῶ τὸ στόμα
χαῖρε ποῦ ἔλεγε νὰ κάμης νὰ ζωτᾶμε
τὶ ἔφα νὰ κοιμωμιστε και ποτὰ στιγμή νὰ φάμε
χαῖρε πλην χαίσομεν και μεις χωρὶς πολυλογία
πῶς ἔρχεται μετ' οὐ πολὺ ἡ ἄουσετολογία

χαῖρε μεγάλε ἀρχηγέ κι' ἄλλοτε θά μᾶς ἴδης
χαῖρε γιατι μαθήματα τοῦ μέλλοντος μᾶς δίδεις!

Σῶσαι, βουλόμενος, λαὸν τὸν ἐν τῇ ἀμαρτία
και γενικήν κατάργησιν τῶν ἐν τῇ ἀγνορία
ὡς ἀνταπάγγελτος ποιμὴν εἰσέδυσεν εἰς κρύφια
ἵνα ἀπὸ τὰ πρόβατα χωρήσῃ τὰ εἰρῖφια
και εἶπε στοὺς συμμύχους του ὄλ' εἴμαστε ἐξ ἴσου
πλην σεις τώρα εἰσέλθετε ἐντὸς τοῦ παραδείσου,
εἰς δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς κακοὺς με τόνον ἐγνονώτερον
σεῖς ὄλοι γραίετε σιὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἐξώτερον
αὐτὴ ἡ τύχη ἐμελλε και σᾶς νὰ περιμένῃ
ταῦτα και ἀλληλούϊα νᾶσθε καταραμένοι!

Τεῖχος ἀκαταμάχητον πρὸ πάντων ἰῶν κοιμάτων
πρωθυπουργὸν προσέλαβε τὸν λευκοτριγωνῆτον
ἀκούοντως συμβιβαστικὸν διὰ τὰς περιστάσεις
ἐδρόσδεκτα δεχόμενον τῶν φίλων τὰς ἐνστάσεις
σιὸν ποιητὴν ὑπάκουον ἂ ἐὼ εὐγνωμοσύνη
και τᾶδε ἀκούθμενον εἰς τοῦτον νὰ προτείνῃ.

Χαῖρε ποῦ μ' ἐπαρέφερες ἀπ' τὴν παλιὰ ἀογία
και μοναχόνε μ' εὐρημες για τὴν πρωθυπουργία

χαῖρε ὁποῦ τὰ κόμματα

ἀντὶ ἀπ' τὰ προσκόμματα

ποῦ βρῆκαν ἐξοιτίας σου νὰ τερματοῦν τῷ βίῳ

ἀπ' ἐναντίας βραίνουτε

πρὸ δυνατὰ νὰ γέ. ουτε

κι' εἰς ἓνα σῶμα μὲ ψυχῇ ἐνοῦνται και τὰ δύο
Χαῖρε πλην δὲν εἶναι αὐτὸ ποῦ με πικραίνει μόνον
ἀλλὰ τὸ νεοσύλεκτον ἰῶν ἐλευθεροφρόνων
κόμμα κι' αὐτὸ πολιτικὸν ἀπ' τᾶλλα πρὸ σπουδαῖο
ποῦ θέλει ἑξισοσπαστισμὸ με πρόγραμμα ὄλωι ἰέο
χαῖρε ποῦ ἔχει διαλοῦς με εὐφροδίας δῶρον

ὡς τὸν Νεόφυτον ποῦ κλεῖ

ψυχὴν ἐντὸς του, Ἑρακλῆ

πρὸς τὸ παρὸν καθηγητὴν και εἶνα δικηγόρον

ποῦ κάλλιο νὰ πιδεύεται με τὰ συντακτικιάτου

και ἰᾶν' ἡ τσέπη του βαρεῖα

με μπακονότες μὲ ὀργιὰ

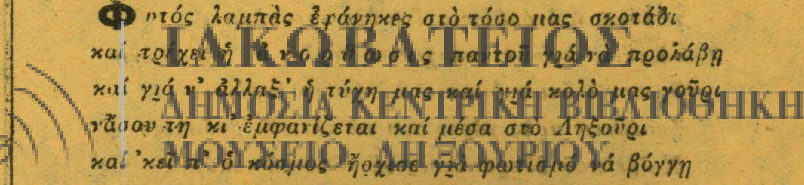
παρὰ νὰ θέλῃ β ἡ μ α π α και δόξαν ἀβουκά του

χαῖρε ποῦ τέτοιες ἀλλαγές τὸ πρόσωπὸν σου φέρει

χαῖρε μεγάλε ἀρχηγέ και τοῦ σιραιοῦ ξεφτερί!

Υμνοὶ παντοῦ ἀκούονται γλυκεῖς για τ' ὄνομά σου
και πᾶς τις ὁ ἐνάντιος νικᾶται ἐμπροστὰ σου
σ' ὕμνολογοῦν μ' εὐχές πολλές ὄλ' οἱ προβιβασμένοι
και μόνον τὸ παράπονο σιὸς παυσανίας μένει
σ' ὕμνολογοῦν Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν και ἄλλοι
και μόνον οἱ τῶν Ἐφρεῖων οἱ πρῶν πρὸ μεγάλοι
οἷτινες περιέπεσαν σὲ τέτοιο διαβούλιον
κράζουνοι ἀλληλούϊα ἱ ἑκαμες συμβούλιον!

Φητός λαμπὰς ἐράνηκες σιὸ τόσο μας σκοιάδι
και προχρὴ ἡ ἑκαστοῦς πατρί καὶ προλάβη
και για τ' ἀλλὰς τὴν τύχη μας και για τὸν κόπο μας τοῦ
νάσων τῆ κι' ἐμφανίζεται και μέσα στο Ληξούρι
και κείν' ὁ κόσμος ἤρχισε για φωτισμὸ νὰ βόγγη
προβαίνει κι' ἡ ἀνόρθωσις με τὸν Κρασᾶ και Πόγγη
με μιὰ μεγάλη μηχανὴ ποῦ θάχη γκαζολίνη
νὰ τὴν κουνῆ, κι' ἠλεκτρικὸ σιὸ πόλι τους νὰ δίνῃ



καί μ' ἄλλα μηχανήματα μὲ νηοβητές μεγάλες
 νὰ λείψουν τὰ πετρέλαια τὰ σπύρτα καί ἡ σκάλες
 τιμῶσα δέ τόν αἷτιον ἢ πόλις Ἀιξουρίου
 σοί ψάλλει δόξαν στρατηγέ δι' ἄσματος θουρίου.
 Χαῖρε ποῦ μᾶς τὴν ἔκαμες μεγάλη τὴν Ἑλλάδα
 χαῖρε ποῦ θᾶβγ' ἠλεχτρικό
 καί ὅπως εἶναι φυσικό
 θὰ λείψη ἀπ' τὸ Ἀιξουρί μας κάθε παληοβελιάδα
 χαῖρε ποῦ ἡ ἀνορθωσις ἐσπλώθηκε μὲ φούρια
 καί κάθε μέρα ἀλλαγὴ
 φέρει στήν κάθε μας πληγὴ
 πλήν μένουν ἀμειάβλητα τοῦ φόρου τὰ γαιδουρία!
 Χαῖρε μέ τὴν ἀνορθωσιν ποῦ βγαίνει ἡ χολήμας
 κι' ἀπᾶσ' τὴ Φιλαρμονική, ποῦ ἔχομε, Σχολή μας
 αἱ συζητήσεις γίνονται καί πόσες διαλέξεις
 π' ἂν ἤθελ' ἔλθης νὰ τὰ ἰδῆς
 θ' ἀρχόσουνε μετὰ σπουδῆς
 γιὰ κατοικίᾳ τὸν τόπο, μας ἀμέσως νὰ διαλέξῃς
 χαῖρε π' ὁ Παξινοπούλος ὡς θᾶμαδες βεβαίως
 προχθὲς τοῦ Ἐδαγγελισμοῦ
 μέσφ' πολλοῦ συνωτισμοῦ
 τῆς σῆς τῆς ἀνορθώσεως ἀνύρωσε τὸ κλέος
 καί μὲ φωνὴν ποικίλοισαν σ' ὄλες σχεδὸν τῆς νότες
 χωσμένοι στὴ βελιάδα τοῦ
 εἶπε γιὰ τὴν Ἑλλάδα του

πῶς τοῦ ἀγῶνος ἦρωες τὴν δόξασαν ἐτίτες
 κι' ἄλλα πολλὰ ἐφώνησεν ὅτιό πλῆθος ὅτου θέου
 λαβῶν συγχαρητήρια τοῦ φίλου τοῦ ὠραίου
 ἐκεῖ καί ὁ Ξυδάχιλος μὲ ποίημα προβάλλει
 καί τοὺς παληοὺς καί σημερινοὺς ὠραία παραβάλλει
 κι' ὁ Γιάκωβάτος μὲ τὸ φράκ' καί τὸ παράσημό του
 ἀρκούντως ἐπαιξε καλὰ τὸ μέρος τὸ δικό του
 χαῖρε Ζορμπᾶ π' ἂν τᾶβλεπες θᾶπερες ἄλλη βάρτα
 ἂν ἄκουες το ποίημα τοῦ Τζωρτζῆ Δελλαπόρτα
 χαῖρε ποῦ ἡ ἀνορθωσις τριβεῖ πολλῶν τῆ μοῦρι
 χαῖρε μεγάλε στρατηγέ π' ἀκοῖς γιὰ τὸ Ἀιξουρί!

Χαῖρων ποῦ ἔμαθ' ὁ Ζορμπᾶς τοῦ Ἀιξουρίου τὸν τόπο
 ποῦ Γιάκωβάτος ἔβγαλε π' ἀξίζουνε τὸν κύπο
 κι' ἀκούσας τὰ γεγόμενα κι' ὅτι ἄλλο εἶχε τρέξη
 καί πῶς τὸ ψηφομέτρομα τὸ κάνουιν ἅμα φέξει
 καί πῶς γιὰ τοῦτες τῆς δουλιῆς ὁ κόσμος εἶχε ἀνάγει
 καί πῶς τὸ Ζησιμάκη τους τὸν ἔχουνε στὴ γόπι
 καί τὰ λοιπὰ κι' ἄλλα πολλὰ ἀμέσως συμαζώνεται
 φωνάξας ἀλληλοῦτα καί μὴ μ' ἀνακατώνετε!

Ψάλλουσα αἶνον σιόν Θεὸν κάθε φωνὴ ἀγωνίστρια
 καί στὴν Πεσοῦδα ποῦ γιορτὴ εἶχε ἡ Βαγγελίστρα
 ἀπὸ Κορίθη σιόματος βγήκαν εὐχὲς γιὰ σένα
 γιὰτὶ μὲ τὴν ἀνορθωσι βρεθῆκαν γιατρεμένα
 δύο τρία ἐλατήρια μέσα ὀτιό λάρρυγά του
 κι' εἶσαι μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος καί κάνει τὴ δουλιὰ του
 μονάχα ἢ ἀνορθωσις εἶνα δὲν κατορθῶντι
 νὰ εἶρη τρόπον πάσχητα μισὰ, νὰ διορθῶντη
 ὅμως οἱ ὅπως ὀηταῖς βελιώσῃ λαβόντες
 ἠκούσῃτο πρὸς χάριν σου τὰ κάταθι βοδῶντις.
 Χαῖρε ποῦ ἐθροῦλεπνοσε τὰ τόσα τὰ κακάμας
 χαῖρε ποῦ ἔπῳς δῆμῳτε εἶδαμε τὴν ὄρεῖά μας

χαῖρε μεγάλο καύχημα πολλῶν βελτιουμένων
 χαῖρε ποῦ κράτος ἄθλιον τὸ κάνεις δοξασμένον
 χαῖρε ποῦ εὐθροῦσκείαν ἔλαβες καί τοῦ Θρόνου
 χαῖρε μεγάλ' ἀνορθωτὴ τὰ ζήσης καί τοῦ χρόνου.

Ω ἀρχῆγὲ πανύμνητε ἀπ' τὴ πατρίδα ὄλοι
 π' ἀλήθεια μᾶς βελιώσες χάρις νὰ πέση βόλι
 κι' ἂν οἱ πολλοὶ πολιτικοὶ σοῦ σήσανε πυρίδα
 οὐ μὲ τὸ μέγα ἔργον σου γλυτώνης τὴν πατρίδα
 τὰ πράγματα τὰ ἔβγαλες εἰς καθαρόν ὀρίζοντα
 καί κράξε τ' ἀλληλοῦτα εἰς κάθε φαρμαλίζοντα.

Σὲ σέβᾳ τὸν ὑπέρομαχον διὰ τὰ νικητήρια
 ὄσοι ὄρωμοὶ γλυτίωσαν σιέλλουν εὐχαριστήρια
 κι' εὐγνωμονοῦν τὸ κράτος σου τὸ τόσον ἀπροσμάχητον
 ποῦ ἔβγαλες πολλὰ δεινὰ ἀπᾶν' ἀπὸ τῆ δ' ἰχ' ἰων
 πολλοὺς κινδύνους γλυτίωσαν θᾶ' ἦτανε κονιά σου
 χαῖρε ποῦν' ἀλησμόνητα τὰ κατορθώματά σου.

Δημήτριος Σάρλος.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἐπειδὴ τινεὶ κατόπιν ποταπῶν καί ὑστεροβούλων σκοπῶν,
 καθ' ὃ ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν μᾶλλον διεφθαρμένων ἐνστικτικῶν καί
 τοὺς ὁποίους καλῶς γνωρίζει νὰ λογίζηται ἢ ἡμετέρα κοινωνία
 ἐν τοῖς καφενείοις καί ἐν ἄλλοις παρομοίοις κέντροις, διαδίδουσιν
 ὅτι ἐκ συμφεροντολογικῶν ἀφορμῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας Ἀν-
 γίνου παρεμόρφωσα τὴν κατάθεσιν μαν ὡς μάρτυς κατὰ τὴν
 δίκην Ἀμπατιέλου εἰς ὄφελος τοῦ κατηγορουμένου, ἀναγκάζο-
 μαι νὰ προσβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν σημείων τινῶν μόνον χάριν
 τῆς ἀληθείας ἀλλὰ καί χάριν ἐκείνων ὅτινες τυχὸν ἤθελε πα-
 ραισιδῶσιν ὑπὸ τῶν συκοφαντικῶν σπερμολογιῶν τῶν χαμερ-
 πῶν αὐτῶν ὄνταριῶν, οὐχὶ δὲ καί χάριν τῆς κοινωνίας διότι
 αὐτὴ καλῶς γνωρίζει καί ἐμὲ νὰ ἐκτιμᾷ καί ἐκείνους νὰ θεωρεῖ
 ὡς τὰ ἠθικῶς ἠρειπώμενα μέλη αὐτῆς. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι
 ὀφείλω εἰς τὴν οἰκογένειαν Ἀγγίνου ἀλλὰ ἢ τοιαύτη ὀφεί-
 λῃ εἶναι μηδὲν παραβαλλομένη πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω λαμ-
 βάνειν ἐξ αὐτῆς καί τὰ ὁποῖα θέλουσι καθαρῶς διαλευκανθῆ
 πρὸ τῆς δικαιοσύνης. Ἐπομένως οὐδεὶς λόγος βεβαίως ὑπῆρ-
 χε πρὸς ἀλλοιώσιν τῆς καταθέσεως κατὰ τοῦ παθόντος τούτου
 φυσικόν θὰ ἦτο ἢ ὑπ' ἐμοῦ συμπεράσπισις ἀνθρώπων
 μὲθ' ὧν ἔχω διαφοράς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου μάρτυρες τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων
 εἶναι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως καί οἱ τὴν δίκην πα-
 ρακολογησαντες ἐν οἷς καί αὐτὸς ὁ τῆς Πολιτικῆς ἀγωγῆς
 διαπρεπὴς δικηγόρος κ. Σκλατσούνης ὡς ἐπίσης καί ὁ ἡμέτερος
 κ. Μανροκέφαλος. Προκαλῶ δὲ πάντα ὅστις ὑποστηρίξει τὰ δια-
 διδόμενα ὅπως διὰ τοῦ τύπου ἀποδείξει εἰς ποῖα σημεῖα εὐρί-
 σκει ἐμὲ ψευδόμενον.

Ἄλλως τε νομίζω ὅτι τὸ δικαστήριον ὡς τὸ μόνον ἀρομόδιον
 ἀνευρίσκει καί τιμωρεῖ πάντα ψευδόμενον καί ἐπευφημεῖ τοὺς
 ἐντίμους καί ἀληθεῖς ὡς συνέβη μὲ ἐμὲ. Ἡ κοινωνία ἐπαγα-
 λαμβάνω γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκτιμᾷ τὰ μέλη αὐτῆς ἀναλόγως τῶν
 πράξεων αὐτῶν, καί νὰ περιβάλλῃ τοὺς μὲν ἀξίους διὰ τοῦ κοι-
 νωνικοῦ σεβασμοῦ καί τοῦ ἠθικοῦ κύρους, τοὺς δὲ διεφθαρμέ-
 νους διὰ τῆς ἠθικῆς ἐμμηδενίσεως καί κοινωνικοῦ ἔξευτελισμοῦ.

Ξενοκράτης Παξινοπούλας ἱατρός.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Εἰδοποιεῖ ὅτι ἡλατῶσε τὴν τιμὴν τῶν
 μηχανισμῶν τοῦ ὀινοπνεύματος
 μου κατὰ 40 0/0.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΞΟΥΡΙΟΥ
 Τύποις « ZIZANION »